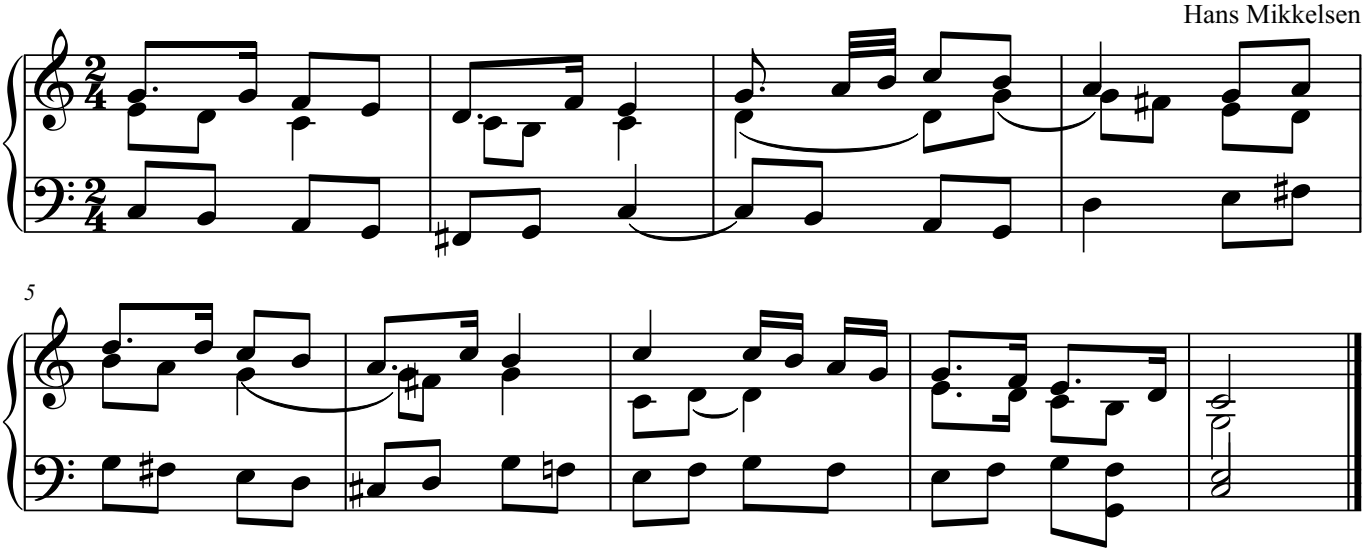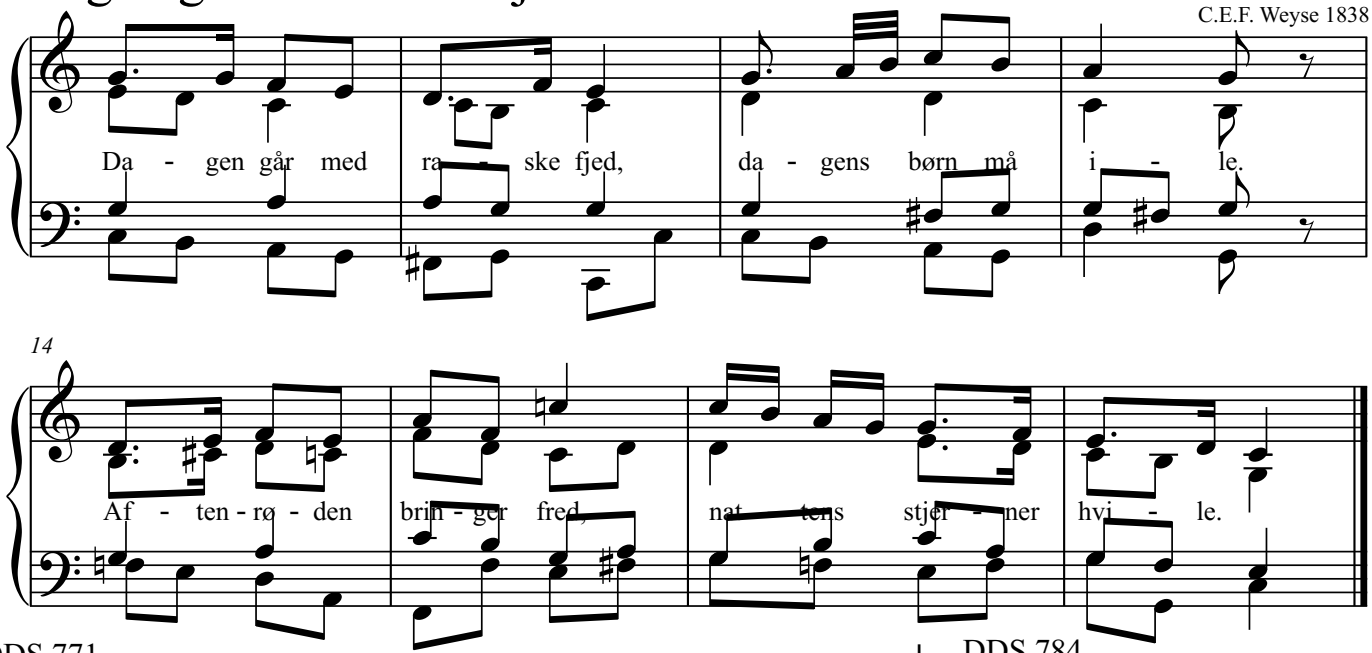Dagen går med raske fjed DDK 034

Hans Mikkelsen

Dagen går med raske fjed

C.E.F. Weyse 1838

DDS 771

1 Dagen går med raske fjed,
dagens børn må ile.
Aftenrøden bringer fred,
nattens stjerner hvile.

2 Lykken gækker store, små,
leger med guldterning;
lykkeligst at hvile på
er fuldendte gerning.

3 Lidt dog store, mindre små
kan til gavns fuldbringe;
viljen ser vor Herre på,
giver kraften vinge.

4 Lykkens lunefulde spil
leger ej med sjæle:
Alting føjes, som Gud vil;
her er trygt at dvæle.

5 Blomst skal bære frugt engang,
høst skal følge sommer.
Dag er ej så travl og lang,
aftenstund dog kommer.

6 Lad ved dag kun op og ned
lykkens terning rulle!
Fandt ved kvæld kun sjælen fred,
gik det, som det skulle.

B.S. Ingemann 1838

DDS 784

1. Altid frejdig, når du går
eje, Gud tør kende,
selv om du til målet når
først ved verdens ende!

2. Aldrig ræd for mørkets magt,
stjernerne vil lyse!
Med et Fadervor i pagt
skal du aldrig gyse!

3. Kæmp for alt, hvad du har kært,
dø, om så det gælder!
Da er livet ej så svært,
døden ikke heller.

Chr. Richardt 1867.